

לדור עמכם, ואותו אדם הנו חלקו של הקדוש ברוך הוא. זהו שפתיב קחו מאתכם תרומה. מאתכם היתה המשכה לקבל עליכם אותה תרומה להיות חלק לה'.

ואם תאמר שלא ברשות האדם עומד הדבר - בא וראה מה פתוב, כל נדיב לבו יביאה את תרומת ה'. כל נדיב לבו ודאי. מי שיתרצה לבו, ימשיך את השכינה אליו. זהו שפתיב יביאה, אף על גב שהיא בעליה למעלה, יביאה ממקום עליון למשך אותה לדור עמו.

ובשפתא לשרות עמו, כמה ברכות וכמה עשר תביא עמה. זהו שפתיב זהב וכסף ונחשת. לא חסר לו כל עשר העולם. זה לשאר בני העולם. אבל אתם קדושים עליונים - קחו מאתכם תרומה לה'. אמר רבי חייא, מי שהתחיל להקדים - הוא שרים.

פתח רבי אבא ואמר, (יונה ב) ויאמר ה' לדג וגו'. וכי באיזה מקום אמר לו? אלא בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את העולם במעשה בראשית, ביום החמישי ברא את דגי הים, ואז צוה ואמר שיהיה מזמן דג אחד לבלע את יונה, ויהיה במעיו שלשה ימים ושלשה לילות, ואחר כך ישליכנו בחוץ.

ולא זה לבדו, אלא כל מה שעשה הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית - בכל התנה עמו. ביום הראשון ברא שמים, התנה עמו שיעלו את אליהו השמימה בתוך סערה, וכך היה, שפתיב (מלכים ב) ויעל אליהו בסערה השמים. באותו יום ברא את האור, והתנה עמו שיחשיך לשמש במצרים

ורעותא דלפא, מתחבראן פחדא, ואינון משכינ עלייהו זיהרא דשכינתא לדיירא עמהון, ויהוא בר נש איהו חולקא דקודשא בריך הוא הוי, הדא הוא דכתיב קחו מאתכם תרומה. מאתכם הוה אמשכותא, לקבלא עלייכו ההיא תרומה, למהוי חולקא ליי'.

ואי תימא דלאו ברשותיה דבר נש קיימא מלה. תא חזי, מה כתיב כל נדיב לבו יביאה את תרומת יי'. כל נדיב לבו ודאי, מאן דיתרעי לפיה, ימשיך לה לשכינתא לגביה. הדא הוא דכתיב יביאה, אף על גב דאיהי באסתלקותא לעילא, יביאה מאתר עלאה, לאמשכא לדיירא עמיה.

וכר תיתי לאשראה עמיה, כמה ברפאן וכמה עתרא תיתי עמה. הדא הוא דכתיב זהב וכסף ונחשת. לא יחסר ליה כל עתרא דעלמא. דא לשאר בני עלמא. אבל אתון קדישין עליונים, קחו מאתכם תרומה ליי'. אמר רבי חייא, מאן דשרי לארמא, הוא ירים פתח רבי אבא ואמר, (יונה ב) ויאמר יי' לדג וגו', וכי באן אתר אמר ליה. אלא בשעתא דברא קדשא בריך הוא עלמא בעובדא דבראשית, ביומא חמישאה ברא נוני ימא. פדין פקיד ואמר, דיהא זמין חד נוני למבלע ליונה, ויהא במעוי תלתא ותלת לילון, ולבתר דירמי ליה לבר.

ולא דא בלחודוי, אלא כל מה דעבד קדשא בריך הוא בעובדא דבראשית, בכלא אתני עמיה. ביומא קדמאה ברא שמיא, אתני עמהון דיסליק לאליהו השמימה בגו סערה, וכן הוה, דכתיב, (מלכים ב) ויעל אליהו בסערה השמים. בההוא יומא ברא נהורא, ואתני עמיה דיחשיך לשמשא במצרים תלתא יומין,

דכתיב, (שמות ע) ויהי חשך